

været væk i en time. Han har været til møde i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Kl. 17.05

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Jeg synes da også, at det sidste »angreb« er lidt ufrugtbart, hvis man kan sige det på den måde.

Jeg kan sige, at vores ordfører, fru Helle Sjelle, desværre er blevet syg. Hun er simpelt hen blevet syg. Og det er jo hende, der følger debatten og går ind i den. Man kan sige, at vi kunne have fået en anden til at læse hendes tale op, og det var så det. Men nu er jeg her jo til at repræsentere Det Konservative Folkepartis synspunkter, og jeg vil meget gerne svare på de spørgsmål, fru Anne Grete Holmsgaard har stillet.

Det første var med hensyn til flere kvinder i forskning. Jamen nu er det sat på dagsordenen, og så skal vi til at finde ud af: Hvordan får vi så flere kvinder i forskning? Hvad er barriererne? Derfor har vi ikke lagt os fast på endnu, om det skal være et nyt Frejaprogram, eller om det skal være, at man har nogle målsætninger det enkelte sted. Det er jo så det, vi skal til at udforme, og der vil der selvfølgelig blive stillet nogle krav til videnskabsministeren, som jeg bestemt regner med går aktivt ind i det her.

Det eneste, jeg kan sige til fru Anne Grete Holmsgaard, er, at med mig som ligestillingsminister bliver det ikke et kvotesystem, hvor man skal lægge sig fast på, at man skal nå en vis kvote, og ellers falder der brænde ned, for jeg tror simpelt hen ikke på det, og jeg synes ikke, det er nogen god idé. Det vil jeg da gerne melde klart ud herfra. Jeg tror, der er mange andre metoder. Netop ved at understøtte nogle ting, bruge nogle gulerødder forskellige steder – og nogle gange også pisker – kan man komme langt. Og det er så det, vi skal finde ud af.

Jeg er fuldstændig enig i, at små dryp ikke gør det, og derfor skal det være en langsigtet og vedvarende indsats, man nu får sat i søen.

Det er, fordi vi ikke har lagt os fast endnu, at de drøftelser, der skal være med Videnskabsministeriet, ikke er begyndt.

Med hensyn til Danmarks Statistik og de krav, der skal stilles til økonomi- og erhvervsministeren: Altså det skyldes muligvis mit ringe kendskab, men hvilken statistik er det, der mangler? For jeg synes netop, at man inden for mange områder er blevet bedre til at føre en kønsopdelt statistik, og derfor har jeg ikke haft noget behov for at stille krav om, at man fik en

mere kønsopdelt statistik i forhold til ministeren.

Der bliver så spurgt om, om jeg mener, det er vigtigt, at fædre tager orlov, og hvad ambitionsniveauet er. Der vil jeg sige, at det sådan set er lidt ligegyldigt, hvad jeg mener, for mit udgangspunkt er, at det er op til den enkelte familie. Jeg har jo hørt i dag, at der er mange, der ikke bryder sig om det her med det frie valg. Man mener herindefra, at det er vi bedre til at bestemme end den enkelte familie, og at vi derfor skal fastlægge nogle kvoter for, hvor meget fædre skal deltage i barselorloven. Til det må jeg så bare sige, at det er jeg uenig i.

Jeg synes, at – ja, man kan sige, at jeg har den ambition – at den enkelte familie skal være tilfreds med det valg, den har taget, og hvis den enkelte familie har det godt med det, jamen så er det det. Nogle har det altså godt med, at det er moderen, der tager det hele, nogle deler det, og i andre familier tager faderen lidt, og det mener jeg er den rigtige måde at gøre det på. Jeg synes ikke, vi skal blande os i det. Hvad får vi ud af det, hvad er målet med det? Der mener jeg, at det er nogle andre mekanismer, der skal til i forhold til arbejdsmarkedet og netop det, at det skal kunne rumme kvinder – også kvinder, der får børn – og andre ting, der kan være med til, at det netop kan lade det gøre, at man passer sine egne børn.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ministeren siger til sidst: Hvad får vi ud af det? Det kunne jeg holde et langt indlæg om, men det kan jeg altså ikke nå på 1 minut. Men jeg forstod det sådan, at ministeren sådan set står meget stærkt på, at det er det frie valg, og om det går op eller ned med andelen af fædre, der tager orlov, er ikke noget, der i sig selv vil påkalde sig nye initiativer fra ministerens hånd.

Med hensyn til forskningen nævnte ministeren kvoter. Det er faktisk første gang, kvoter er blevet nævnt i dag – det er der ikke nogen andre, der har nævnt – så det kan være, ministeren har nogle forestillinger, som ikke er helt i harmoni med, hvad vi andre går og mener man kunne gøre. Jeg nævnte direkte udviklingskontrakter.

Så jeg vil blot spørge: Hvad er tidsperspektivet for ministeren på det her område? Det er jo sat på som et særligt initiativ for 2003, så er det omkring sommerferien, eller hvornår er det, ministeren er parat til at gøre noget på det her område?